

Een boodschap aan de 7 gemeenten ook wel 7 tijdperken van Gods Kerk.

Tegen het einde van de eerste eeuw van de christelijke jaartelling werd de apostel Johannes opgedragen een serie waarschuwingen over te brengen aan zeven plaatselijke gemeenten van die tijd. Die boodschap is vandaag nog even actueel als toen ze voor het eerst gegeven werd.

Het boek Openbaring is een der onbegrijpelijkste boeken van de Bijbel - en een der fascinerendste! Theologen hebben reeds jarenlang gedebatteerd over de betekenis van de fantastische science-fiction-achtige visioenen die de apostel Johannes te zien kreeg.

Het boek zelf heeft zowel historische als profetische betekenis. Openbaring 1:19 bevestigt dit punt: „Schrijf dan hetgeen gij gezien hebt en *hetgeen is* en hetgeen na dezen *geschieden zal*“. Sommige dingen hadden speciaal betrekking op die tijd, en andere betroffen de nabije en verre toekomst gerekend vanaf Johannes' tijd. Sommige gebeurtenissen zouden „weldra“ (Openb. 1:1) geschieden en andere dingen werden in de verre toekomst geplaatst.

Over het geheel genomen was de boodschap gericht aan zeven

specifieke gemeenten die gelegen waren aan de Romeinse postroute in het Klein-Azië van toen..... “Hetgeen gij ziet, schrijf dat in een boek en zend het aan de zeven gemeenten: naar Efeze. Smyrna . Pergamum . Thyatira . Sardes. Filadelfia Laodicea” (Openb. 1:11).

Dit waren letterlijke gemeenten waaraan, in sommige gevallen, reeds eerder door Paulus en anderen brieven geschreven waren (b. v. aan Efeze). Elke gemeente had haar eigen, unieke geestelijke problemen – en ook haar pluspunten. Bij het neerzien op deze gemeenten, werd Jezus Christus ertoe bewogen Johannes voor elke gemeente een boodschap te geven.

In het verleden hebben wij gedacht dat deze gemeenten misschien niet alleen historische gemeenten waren, maar ook typen van zeven opeenvolgende

„kerkperioden“ vanaf de opstanding van Christus tot aan de tijd van zijn wederkomst. Hiervoor is veel te zeggen.

De opzet van dit artikel is echter niet de profetische mogelijkheden van dit bijbelgedeelte te bespreken. Het gaat erom aan te tonen dat er in deze brieven aan deze zeven gemeenten een geweldige boodschap aan Gods Kerk van nu ligt! We zullen daarom in dit artikel onze aandacht bepalen bij de historische aspecten van de boodschap.

Elk van de zeven gemeenten kreeg een waarschuwing. Die waarschuwingen kunnen op de Kerk van God als geheel worden toegepast. Sprekend tot Gods Kerk door alle eeuwen heen zegt Johannes: „Zalig hij, die voorleest, en zij, die horen de woorden der profetie, en bewaren, hetgeen daarin geschreven staat (Openb.

1:3).

Efeze - eerste liefde verloren

De gemeente te Efeze (zie Openb 2:1-7) was een van de voornaamste gemeenten in Klein - Azië. De apostel Paulus had eerder vanuit die stad zijn evangelisatiewerk voor het hele gebied geleid. De gemeente daar ontving heel wat kennis en inzicht in Gods wil voor christenen. Zij waren van start gegaan met een vlag van geestelijke ijver die vervolgens was gaan verflauwen. Ze waren veel van hun eerste ijver en vuur voor het Woord van God en de levenswijze ze waaraan ze begonnen waren kwijtgeraakt.

Daarom zei God tot hen: Ik heb tegen u, dat gij uw eerste liefde verzaakt hebt. Gedenk dan, van welke hoogte gij gevallen zijt en bekeer u en doe (weder) uw eerste werken (Openb. 2:4-5).

Dit is een waarschuwing van levensbelang voor de christen van vandaag! Vele christenen beginnen vol ijver wanneer zij door Christus aangeraakt zijn. De nieuwe kennis van God en diens levenswijze werkt vaak als koppige wijn op de nieuweling. Dikwijls beprekt hij als een evangelist zijn familieleden en kennissen. (En vervreemdt ze daardoor meestal van zich) Hij heeft zijn Heiland, Jezus Christus, met heel zijn wezen lief.

Na een poosje gaat de nieuwigheid er echter af. Zijn verering van Jezus Christus begint te tanen. Alles wordt „oudbakken". Hij weet het allemaal al. De vlam van de eerste opwinding flikkert en dooft. Bekijk uw eigen christelijke leven eens. Bent u ook met grote ijver voor Gods waarheid begonnen om daarna terwijl de jaren voorbijgaan uzelf te zien afdrijven naar geestelijke onverschilligheid? Dat geestelijke afdrijven kan fataal zijn. De gemeente te Efeze kreeg de op-

dracht zich te bekeren. Dit geldt ook voor ons!

Smyrna - getrouw tot de dood

In Smyrna bevond zich de volgende gemeente van Gods Kerk (Openb. 2:8-11). Christus preekt hen voor hun werken (wie zegt er dat christenen geen werken hoeven te doen?). Hij voorzegde een tijd van hevige vervolging voor hen. Door Satans toedoen, zo zei Hij, zouden velen van hen in de gevangenis belanden. Hen werd gezegd "getrouw tot de dood" te zijn. Bent u, als u u zelf beoordeelt een „schijnchristen"? Houdt uw christelijkheid het alleen maar uit zolang alles gemakkelijk gaat? Weifelt u in tijden van tegenspoed? Bent u Christus en zijn Kerk geheel toegedaan? Of volhardt u alleen zolang alles betrekkelijk gemakkelijk gaat?

Het is best mogelijk dat tijdens uw leven de tijd zal aanbreken, waarin opnieuw echte christenen om hun geloof de marteldood zullen sterven. Zij die ons vervolgen zullen er zelfs van overtuigd zijn God een dienst te bewijzen als ze de Kerk van God vervolgen! (Zie Matth. 10:21-23, 28; 24:9-10; Joh.16:2)

Gods vermaning aan de gemeente te Smyrna luidde "Wees getrouw tot de dood"! En dat is ook een vermaning die een onheilspellende en betekenisvolle klank heeft voor de christen van vandaag!

Pergamum – afgodische leringen

De gemeente te Pergamum (Openbaring 2:12-17) had zich schuldig gemaakt aan verschillende fundamentele fouten in Gods ogen.

"Maar ik heb enkele dingen tegen u: dat gij daar sommigen hebt,

die vasthouden aan de leer van Bileam, die Balak leerde de kinderen Israëls een strik te spannen, dat zij afgodenoffers zouden eten en hoereren. Zo hebt ook gij sommigen, die op gelijke wijze aan de leer der Nicolaiteten vasthouden" (vers 14-15).

De gemeente te Pergamum was liberaal in haar houding ten opzichte van afgodische gebruiken van het soort dat lang geleden in het Woord van God veroordeeld was (zie Numeri 25:1 en 31:6). God *haat* afgoderij en alles wat ermee te maken heeft! De meeste heidense godsdiensten kenden je reinste hedonistische seksuele promiscuïteit waarbij meestal tempelprostituees betrokken waren.

Vele van de zogenaamde christelijke praktijken - zoals het vieren van Kerstmis en Pasen met de bijbehorende gebruiken - zijn van oorsprong heidens. Hetzelfde geldt voor Palmpasen, Sinterklaas en andere bijzondere dagen.

God zoekt degenen die Hem in geest en *in waarheid* aanbidden (Joh. 4:24). Hij accepteert de „verchristelijkte" heidense gewoonten niet als verering van Hem.

Thyatira- afgoderij en overspel

De gemeente te Thyatira (Openb. 2:18-29) had klaarblijkelijk dezelfde afgodische gebruiken in hun godsdiensttoefeningen toegelaten. Zij waren beïnvloed door een zogenaamde „profetes" Izébel geheten. Evenals de Izébel van weleer was zij een afgodendienares die de leiders van Gods Kerk in die gemeente ertoe bracht verkeerde gebruiken in de Kerk toe te laten.

De uitdrukking „hoereren" in vers 20 heeft waarschijnlijk betrekking op gebruiken als tempelprostitutie en seksuele promiscuï-

teit in verband met afgodendienst. De gemeente liet toe dat deze hoer van een vrouw metterdaad de leiders in de gemeente beïnvloedde!

Hoewel dergelijke praktijken (b.v. tempelprostitutie en uitgesproken afgodendienst) in de westerse wereld niet gebruikelijk zijn, hebben we toch wel onze „verfijnde” versies van zulke dingen. Wat of wie er in het leven van een christen vóór of in plaats van God gesteld wordt, wordt een afgod! Wij zijn geroepen God te aanbidden - niet engelen, mensen of dingen van hout en steen. God heeft nooit toegestaan dat wij ons neerbuigen voor beelden van „heilighen” of beelden van leden van de Gods familie. In feite verbiedt het tweede van de tien hoofdgeboden dit met name (Ex. 20:4-5). Het laatste wat de apostel Johannes schreef in de eerste van zijn drie brieven, was „Kinderkens, wacht u voor de afgoden” (1 Joh. 5:21).

Sardes - geestelijke aftakeling

De gemeente te Sardes (Openb. 3:1-6) maakte inderdaad deel uit van Gods Kerk. “dat gij de naam hebt, dat gij leeft, maar gij zijt dood.”

Dit was een zwakke gemeente. Eén voor één lieten ze de grondstellingen van hun geloof door hun vingers glippen. „Doch gij hebt enkele personen te Sardes, die hun klederen niet hebben bezoedeld” (vers 4). Het merendeel der gemeente was echter zichtbaar aan het afsterven. Geestelijke aftakeling was ingetreden. Zij stonden met één voet in het graf.

God waarschuwde hen: “Wees wakker en versterk het overige, dat dreigde te sterven.” (vers 2).

De Kerk van God van nu moet terdege acht slaan op deze woorden. Ook wij moeten steeds de grondbeginselen van ons geloof

versterken en opnieuw bevestigen.

Zoals Paulus schreef aan de gemeenten van Galatië:, „Laten wij niet moede worden goed te doen, want, wanneer het eenmaal tijd is, zullen wij oogsten, *als wij niet verslappen*” (Gal. 6:9). Tot de Thessalonicenzen zei hij hetzelfde (2 Thess. 3:13).

Gods volk van nu mag nooit moe worden het Werk te doen, n.l. het verkondigen van het evangelie van Christus. We mogen niet verslappen in ons streven onze eigen karakterfouten te overwinnen. We moeten altijd geestelijk op een hoogtepunt blijven in onze relatie met God en met zijn Kerk. In dit dynamische tijdperk met zijn dramatische gebeurtenissen is er geen plaats voor “geestelijke aftakeling”. Gods Kerk moet doorgaan met steeds toenemende geestdrift naar het uiteindelijke doel van het glorierijke Koninkrijk van de levende God!

Filadelfia - houd uw kroon vast!

Jezus zei tot zijn discipelen: „In het huis mijns Vaders zijn vele woningen”. Ik ga heen om u plaats te bereiden; en wanneer Ik heen gegaan ben kom Ik weder “(Joh. 14:23). Op dit moment is God bezig bestuursfuncties voor te bereiden voor degenen die in dit tijdperk geroepen zijn. Elke wedergeboren zoon en dochter van God zal een kroon ontvangen in het komende Koninkrijk Gods.

Gods enige waarschuwing aan de gemeente te Filadelfia luidde: “houd vast wat gij hebt, opdat niemand uw kroon neme” (Openb. 3:11).

Misschien had God een bepaalde *collectieve* functie in gedachten voor die gemeente, maar de waarschuwing gold ook ieder lid in het bijzonder. Elk lid van Gods Kerk wacht een bestuursfunctie in het

Koninkrijk.

God waarschuwt alle christenen hun individuele kroon niet te laten schieten. Houd de dingen vast die God u gegeven heeft. Verslap niet. Geef God en zijn levenswijze niet op - nooit! Wat er ook gebeurt - houd vast! Leg beslag op uw eigen kroon des levens. Laat hem niet aan iemand anders gegeven worden omdat u niet getrouw gebleven bent!

Laodicea - lauwwarm

De gemeente te Laodicea (Openb. 3:14-22) was lauwwarm en tevreden met zichzelf. Ze vonden van zichzelf dat „ze er waren” Gij zegt: Ik ben rijk en ik heb mij verrijkt en heb aan niets gebrek, en gij weet niet, dat gij zijt de ellendige en jammerlijke en arme en blinde en naakte” (vers 17).

De gemeenteleden van Laodicea waren blind voor hun eigen geestelijke toestand. Ze hadden er geen erg in hoe ver ze waren afgezakt naar lauwheid en geestelijke lethargie. Zij beoordeelden hun geestelijke conditie naar hun materiële welstand, hetgeen een verkeerde maatstaf is.

Hun werd aangeraden hun karakter te zuiveren – “goud te kopen, dat in het vuur gelouterd is . . .” (vers 18). Ze kregen de vermaning de *ware* rijkdom die alleen van God kan komen, te zoeken (zie Lukas 16:11).

Een gevoel van zelfvoldoening is een gevaar voor iedere christen. Voor een christen komt er nooit een tijd dat hij op zijn lauweren kan gaan rusten en met een volstaan gevoel kan zeggen: „Ik heb het voor elkaar” Nooit!

Zelfs de grote apostel Paulus zei: „...Ik voor mij acht niet, dat ik het reeds gegrepen heb” (Filipp. 3:13). Paulus was niet van mening

dat hij het voor elkaar had. Hij joeg voort naar het uiteindelijke doel van zijn roeping. Hij wist, dat hij niet zomaar het Koninkrijk kon binnen freewheelen. Iedere dag moest er gestreden worden tegen zonde, verleiding, en de invloeden van een ontaarde samenleving.

Paulus streed en worstelde tegen de geestelijk boze invloeden waardoor hij in zijn tijd omringd was. Hij was een titanisch voorbeeld van ijver. Hij streed de „goede strijd“. Hij liep zijn wedstrijd met de bedoeling te winnen. En hij *won!*

U en ik worstelen evenwel nog

in dit aardse leven. Wij hebben het Koninkrijk nog voor ons. Wij hebben het nog niet gegrepen. We moeten nooit verslappen en toestaan dat we zelfvoldaan worden. We zijn het aan onszelf verschuldigd de waarschuwing ter harte te nemen die aan de gemeente te Laodicea gegeven werd.

Samenvatting

Het is duidelijk dat de waarschuwingen aan zeven gemeenten in Klein-Azië in die eerste eeuw van grote betekenis zijn voor de Kerk van nu. De christen van van-

daag moet komen tot het geloof dat ons is overgeleverd. Hij moet ernaar streven een beter inzicht in dat geloof te krijgen. Hij moet zichzelf bewaren voor valse leer, afgoderij, seksuele onreinheid, onzuiverheid in elke vorm en hij moet oppassen voor de invloed van valse leraren. We moeten vol ijver en enthousiasme blijven over het geloof dat ons gegeven is. Laat niemand anders de kroon opeisen die God voor elk van ons gereserveerd heeft! “Wie een oor heeft, die hore wat de Geest tot de gemeenten zegt.

Vraag & Antwoord

V: Kunt u mij uitleggen wanneer iemand nu precies weet of hij de Heilige Geest heeft ontvangen?

A: Hand. 2:38 verhaalt hoe Petrus zijn toehoorders op de Pinksterdag opdroeg: “Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des heiligen Geestes ontvangen”. Werkelijk berouw, zoals Hij van hen vroeg, houdt de bereidheid in zich volledig van de eigen dwaalwegen af te wenden en de weg van God te gaan. Toen Petrus zijn preek had beëindigd, bekeerden zich omtrent drieduizend zielen”, en zij werden gedoopt. Handelingen 19:6 maakt duidelijk dat de doop normaliter gevolgd werd door een handopleggingsceremonie tijdens welke de bekeerde Gods heilige Geest ontving.

Hoewel de duif (die de Geest Gods symboliseerde) na Jezus doop op Hem neerstreek (Matth. 3:16), had Hij in feite geen behoefte aan een dergelijke ceremonie om de geest Gods te ontvangen, daar Hij deze reeds

“niet met mate” bezat (Joh. 3:34).

En toen allen die tot het huis van Cornelius de centurion behoorden, voor de doop de heilige Geest ontvingen, werd dit door God gedaan als een speciaal teken dat ook niet-joden deel zouden uitmaken van de broederschap der christenen (Hand. 10:44-48).

Wanneer iemand eenmaal aan de vereisten voor echt berouw en doop heeft voldaan, belooft God hem Zijn Geest over hem uit te storten als een teken van opname in Zijn eigen goddelijk gezin. Men kan volledig vertrouwen stellen in deze belofte van God.

Maar een praktischer manier om zich van de werken van Gods Geest te overtuigen, is de veranderingen gade te slaan die zich in het dagelijks leven van de christen manifesteren. Christus zei: “Aan hun vruchten zult gij hen kennen” (Matth. 7:16). En Gal. 5:22 openbaart dat de vruchten van Gods heilige Geest bestaan uit: “liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid en matigheid”.

Hoewel sommigen die de heilige Geest ontvingen op de dag van Pinksteren (en in andere

gevallen die in het boek Handelingen beschreven staan) in tongen spraken (.d.w.z. in talen die zij nooit geleerd hadden) en tot andere wonderen in staat waren, werden dergelijke manifestaties hen gegeven als een teken aan ongelovigen (1 Cor. 14:22).

Een ware christen kan geheel vervuld zijn van Gods heilige Geest en toch geen van deze miraculeuze vermogens tonen.

Wanneer iemand tot God is gekomen, berouw heeft getoond en gedoopt is, en in zijn dagelijks leven de in Galaten 5:22 genoemde vruchten begint te manifesteren, mag hij aannemen dat hij de gave van Gods Geest heeft ontvangen als hij verder in het geloof blijft.

Vraagt voor meer informatie onze gratis Engelse brochure aan:

Transforming your life the process of conversion.

**UNITED CHURCH OF GOD
Postbus 93
2800 AB GOUDA**

**Of via
onze website:
www.ucg-holland.nl**